Vanaf de Vaart naar de Schie en terug op 19 oktober 2009

De Anders Actieven gaan door de polder vanaf de Vaart naar de Schie en terug.
Uit de mail bleek dat enkele van onze leden het voor elkaar hebben gekregen dat deze route tot stand is gekomen, lees elders meer hierover. Arie van Montfoort geeft de route aan.

Stipt op de wekelijkse tijd van de AA (‘s maandags om 09.00 uur) zijn we vertrokken met z’n vieren en de eerste kanosteiger (tegenover het exhuis van Chiem van Houweninge) hebben we gebruikt om van de vaart in de polder te komen.
De bewoonster van het huis nabij de steiger begroette ons hartelijk met de vraag of we weer een prachtige tocht gingen maken. Dat waren we inderdaad van plan en na een compliment over de schone sloot achter haar huis (heeft haar man voor gezorgd) zijn we de polder ingevaren.

Het eerste deel is breed maar veel watervogels zochten toch een goed heenkomen bij onze nadering.
Met enkele haakse bochten en krommingen van de waterloop passeerden we de Breeweg en konden we ons even vergapen aan een riante serre (of heet dat een theehuis?) die bij een nog riantere woonboerderij hoort.

Verderop kwamen we langs een veel kleiner maar zeker niet minder leuk huisje waarvan Dick wist te vertellen dat het eigenlijk een woonark is omdat daar geen huis gebouwd mocht worden.
Bij de volgende boerderij zijn we even uitgestapt en hebben we een betonnen gierput bewonderd die voorzien is van een glijgoot waarmee een westlander geladen kon worden om de gier te transporteren. Deze werd nu niet meer gebruikt.

We peddelden verder en passeerden een tunnel van ca. 50 meter lang (net breed genoeg voor de peddels) die door het zandlichaam van de A4 is aangelegd, nutteloos zoals kort geleden is gebleken want de weg gaat onder het maaiveld lopen. Misschien wordt de tunnel dan een aquaduct. We zijn benieuwd.

Direct na de tunnel hadden we volgens Arie rechtsaf de sloot in moeten varen, maar deze was door rietgroei niet bevaarbaar. Dan de volgende rechts en dat leverde ons halverwege een extra overdraagplaats op. Deze sloot eindigt net voor de Woudweg waar het lastig uitstappen was. Daar hebben we de situatie eens goed bekeken.
De sloot die we hadden moeten hebben eindigt op dezelfde hoogte ongeveer 50 meter naar rechts.

Hier bleek een uitstapsteiger te zijn gemaakt die zeer ludiek verscholen lag in het riet en aan de andere kant van de Woudweg was een hier mee corresponderende steiger die ook ruim met riet was gedecoreerd, maar wel bruikbaar.

Nadat Dick nog even snel aan zijn netwerk gewerkt had door zich met ex burgemeester Stam te onderhouden, die daar toevallig te voet was, zijn we vanaf de laatstgenoemde steiger weer te water gegaan.
Alleen Jaap niet. Die was, zeer daadkrachtig, recht tegenover de uitstapplaats aan de andere kant van de Woudweg bij een hele steile wal (alleen voor ver gevorderden) alweer te water gegaan. Dit ging bijna fout, maar het bleef bij een natte voet, kregen we terloops te horen.

Het vervolg ging eerst langs de Woudweg waar Arie de weg voor ons vrij maakte door een loopplank over de sloot terug te trekken bij het passeren. Daarna haaks op de weg een zijsloot in richting Schiedam Noord.

Hier waren we eigenlijk al een sloot verder dan de bedoeling was want bij een nieuwe brug over ons vaarwater vonden we een door koeien bewaakte kanosteiger waar we vanuit een ernaast liggende doodlopende sloot hadden kunnen overdragen.
Wat voor avontuur hadden we daar gemist?
Misschien iets met koeienhorens?

We hebben wel van de gelegenheid gebruik gemaakt om met het zicht op de huizen van Schiedam Noord koffie te drinken en een boterham te eten, want dat werd tijd.
Onder het eten bleek dat we allemaal de ervaring hadden dat het peddelen steeds zwaarder werd doordat de vaarweg zeer ondiep was.

Weer met frisse moed verder (Jaap ook?), nu in de richting van de Harreweg langs de rand van de bebouwing van Schiedam. Een mooi stukje water, als een vijver.

Bij de Harreweg waar het water eindigde vonden we een kanosteiger, waarvan we gebruik maakten om de kano's op de wal te brengen.
Eerst kijken hoe we verder konden.

Over de sloot tussen de weg en het fietspad was een smal maar goed bruikbaar bruggetje gelegd, zonder leuning om het dragen van de kano te vergemakkelijken.
Aan de andere kant van het fietspad vonden we na enig zoeken weer een kanosteiger. In het riet en achter wilgentakken. En daarna? Arie verkende het water vanaf de wal, maar was niet zeker van de beste route. Dat zou dus proberen worden. Maar ook de tijd begon te vorderen.

Jaap had in de middag een afspraak met een verwarmingsmonteur gemaakt en als we verder zouden gaan kwam dat in de problemen. Nou, Jaap de hele winter in de kou is niks (moet ie gaan kanoën om warm te worden), dus werd besloten om gedeeltelijk langs een andere route terug te varen.
Dick gaf de richting aan en na een stukje zigzag door wat sloten konden we de Woudweg passeren onder een betonnen brug door waarvan de doorvaart gedeeltelijk met riet was dichtgegroeid. Zijn we wat minder secuur met onze poldervaarten sinds de politiek zich met de leiding van het waterschap heeft belast?

Hoe dan ook, we kwamen erdoor om weer een volgend obstakel te moeten passeren.

Dat was een duiker met een lengte van ca. tien meter. Jaap ging op de vertrouwde manier; kano eruit en verderop weer erin. Zo gebeurd.
Ik probeerde liggend op het achterdek onder de duiker door te varen, maar ik constateerde dat het erg krap was. Terug.
Arie zag het beter, stuurde de kano in de duiker en stapte er zelf uit. Een zet en snel naar de andere kant om de kano op te vangen en er weer in te stappen. Dick en ik hebben dit voorbeeld gevolgd en dat werkte prima. En Jaap?
Ja, die was er al.

Wat verderop zijn we weer in de richting van de Breeweg afgeslagen en bij een houten damwand waar overgedragen moest worden hebben we nog even gepauzeerd.
Het was koud in de wind en er werd een oud advies van Jan Willeboordse gememoreerd die dan in de kano bleef en in een zijsloot ging liggen, lekker uit de wind. Onthouden.

Een klein stukje verder kwamen we op het gedeelte dat we op de heenweg al gezien hadden en was het verder bekend terrein. Weldra lagen de boten weer in de vaart en was korte tijd later de kanoloods bereikt.
Hier hebben we nog enkele foto’s genomen en deze leuke dag afgesloten.
Helaas hebben we de Schie niet bereikt en een alternatieve terugroute verkend maar zo blijft er weer wat over voor een volgende keer.

Jan Smit